

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΡΟΛΟΙ :

- 1. ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ**
- 2. ΧΑΤΖΑΗΒΑΤΗΣ**
- 3. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΕΚΕΡΗΣ (πλούσιος Φαναριώτης έμπορος της Κων/πολης)**
- 4. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΚΑΛΩΦ**
- 5. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΟΥΦΑΣ**
- 6. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΞΑΝΘΟΣ**
- 7. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ**
- 8. ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ**
- 9. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ**
- 10.ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ**
- 11.ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ**
- 12.ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ**
- 13.ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ (ανώνυμος)**
- 14.ΑΦΗΓΗΤΗΣ**

ΑΛΛΟΙ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΙ (ανώνυμοι, χωρίς λόγια με απλή σκηνική παρουσία, ανάλογα με τον αριθμο των μαθητών που θα επιλέξουμε να παίξουν)

ΣΚΗΝΗ Α΄

Ο Καραγκιόζης ως συνήθως κοιμάται...“τον ύπνο του δικαίου”.
Βρισκόμαστε στο 1821 λίγο πριν την έναρξη της επανάστασης.

Στην πρώτη σκηνή που εκτυλίσσεται στην Κων/πολη, πρωτεύουσα της οθωμανικής αυτοκρατορίας, συμμετέχουν μόνο ο Καραγκιόζης και ο Χατζαηβάτης

...Ο Χατζαηβάτης φτάνει έξω από την παράγκα του Καραγκιόζη και με δύναμη χτυπά την πόρτα.

ΚΑΡ/ΖΗΣ: Ποιος κρούει τη θύρα μου; Αν είναι για τίποτα δώσεις δεν είμαι μέσα . Αν είναι τίποτα να μου δώσεις περίμενε λίγο.

ΧΑΤΖ/ΤΗΣ: Κοιμάσαι βρε ακαμάτη; Ξύπνα, ο κόσμος καίγεται! Έλα που θέλω να σου πω.

Ο Καραγκιόζης εξέρχεται από την “οικία” του

ΚΑΡ/ΖΗΣ: Α που να σου πει ο παπάς...Τι βαράς ρε πρωί πρωί τις ξένες πόρτες; Αφού ξέρεις ξυπνάω το πρωί λίγο πιο αργά, κατά τις 12! Το είπε και ο Σουλτάνος, ότι εμείς που δε δουλεύουμε να κοιμόμαστε κομματάκι παραπάνω.

ΧΑΤΖ/ΤΗΣ: Και γιατί το είπε αυτό;

ΚΑΡ/ΖΗΣ: Γιατί άμα ξυπνάμε πεινάμε.Ενώ άμα κοιμόμαστε μπορεί να φάμε και κανένα καρβέλι ...στα ονειρά μας!

ΧΑΤΖ/ΤΗΣ: Βρε τεμπέλαρε, εδώ ο κόσμος χάνεσαι κι εσύ κοιμάσαι;

ΚΑΡ/ΖΗΣ: Και τι με νοιάζει εμένα. Δικός μου είναι ο κόσμος; Δε πάει να χαθεί. Μήπως έφερες κανένα καρβέλι ψωμί και το κρατάς και κουράζεσαι; Τι είναι αυτό εκεί; (Δείχνει κάποια χαρτιά που κρατάει ο Χατζαηβάτης)

ΧΑΤΖ/ΤΗΣ: Χαρτιά είναι βρε. Άκου να σου πω, γιατί θέλω τη βοήθειά σου. Η “Ιστορία” μας περιμένει.

ΚΑΡ/ΖΗΣ: (Φτιάχνει λίγο τα μαλλιά του)Και είναι ωραία αυτή η Ιστορία; Θα μου τη γνωρίσεις;

ΧΑΤΖ/ΤΗΣ: Τι λες πάλι;Καλά δεν έμαθες τίποτα. Το γένος μας ετοιμάζει ξεσηκωμό. Να διώξουμε τους παλιότουρκους από τα μέρη μας.

- Φτάνουν τα 400 χρόνια σκλαβιάς.
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Είναι τόσα πολλά έ; Εμ αφού γεννήθηκα σκλάβος τι περιμένεις!
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Άκου λοιπόν. Απόψε το βράδυ στο σπίτι του κυρ-Παναγιώτη του Σέκερη θα μαζευτούν κάποιοι κύριοι.
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Σαν κι εμένα...
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Ναι, ναι περίπου τρομάρα σου, που θες να γίνεις και κύριος. Λοιπόν Καραγκιόζη ο κυρ-Παναγιώτης μου ζήτησε να του βρω κάποιον να τον βοηθήσει στα πέρα δώθε.
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Και θα φάμε κιόλας ε;
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Κάτι θα υπάρχει για φαγητό, μα αυτό θα υπάρχει άφθονο σαν ελευθερωθούμε! Το βράδυ λοιπόν Καραγκιόζη στο σπίτι του κυρ-Παναγιώτη του Σέκερη. Και προσοχή μη σε πάρουν είδηση οι Τούρκοι Μήτε στη γυναίκα σου να το πεις.
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Μη φοβάσαι με τη γυναίκα μου δε μιλάμε
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Γιατί;
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Γιατί λέει πως δεν είμαι άξιος λόγου αφού δεν μπορώ να φέρω φαΐ στο σπίτι. Και δε μου λες φίλε μου τι να φορέσω; Να βάλω τα καλά μου;
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Γιατί έχεις και άλλα εκτός από αυτά;
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Όχι που να τα βρώ;
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Τότε τι ρωτάς;
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Γιατί εσύ βαριέσαι ν' απαντάς; Χαράτσι θα πληρώσεις; Δηλαδή και να θες να το πληρώσεις που να βρεις τα γρόσια!!!
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Καραγκιόζη το βράδυ. Φεύγω γιατί θα είμαι κι εγώ εκεί και θέλω να ετοιμαστώ.
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Εντάξει, εντάξει, ταμάμ!

● Αποχωρούν και οι δύο, ο Καρ/ζης προς την παράγκα του, ο Χατζ/της προς την άλλη κατεύθυνση. Έτσι τελειώνει η πρώτη σκηνή και πέφτει η αυλαία για την ετοιμασία της δεύτερης σκηνής που θα γίνει στο σπίτι του Παναγιώτη Σέκερη, πλούσιου Κων/πολίτη μυημένου στη φιλική εταιρεία.

ΣΚΗΝΗ Β΄

Στο σαλόνι του σπιτιού του Παναγιώτη Σέκερη βρίσκονται αρχικά ο ιδιοκτήτης του σπιτιού, ο Καραγκιόζης και ο Χατζαηβάτης. Στη συνέχεια θα εισέλθουν στο σπίτι ο Δημήτριος Υψηλάντης, ο Αθανάσιος Τσακάλωφ, ο Νικόλαος Σκουφάς και ο Εμμανουήλ Ξάνθος.

- Π.ΣΕΚΕΡΗΣ:** Λοιπόν Χατζαηβάτη είναι έμπιστος ο φίλος σου; Μη μας καταδώσει στους Τούρκους. Δυο βήματα είμαστε από το σαράι του Σουλτάνου.(και δείχνει τον Καραγκιόζη)
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Έμπιστος είναι κύριε Σέκερη. Έμπιστος και νηστικός.
- Π.ΣΕΚΕΡΗΣ:** Καλά θα φάει αργότερα. Παιδιά μου οι άνθρωποι που θα έρθουν σήμερα στο σπίτι μου θα μας μιλήσουν για την επανάσταση.
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Α! Την ξέρω.
- Π.ΣΕΚΕΡΗΣ: & ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Ποια;
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Αυτή τη στάση του λεωφορείου που λέτε
- Π.ΣΕΚΕΡΗΣ:** Όχι βρε παιδί μου.Εννοώ τον ξεσηκωμό του γένους μας από την Τουρκιά, που για τέσσερις αιώνες μετά την άλωση της Κων/πολης μας καταδυναστεύει.
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Α! Τώρα κατάλαβα. Αυτή δεν την ξέρω.
- Π.ΣΕΚΕΡΗΣ:** Οι άνθρωποι που θα έρθουν είναι από μια πόλη της Ρωσίας, που ζουν πολλοί Έλληνες εκεί, την Οδησσό.
- ΚΑΡ/ΖΗΣ:** Α! εκεί που θα ήθελα να πάω γαμήλιο ταξίδι.
- ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:** Χτυπάει η πόρτα
- Π.ΣΕΚΕΡΗΣ:** Καραγκιόζη, άντε ψυχούλα μου να ανοίξεις.
Καραγκιόζη ν' ανοίξεις μόνο αν δεις φραγκοφορεμένους. Αν είναι Τούρκοι άσ' τους να χτυπούν.

Ο Καραγκιόζης πλησιάζει την πόρτα. Ανοίγει και

εισέρχονται στο δωμάτιο, μαζί με τον Καραγκιόζη ο Δ. Υψηλάντης, ο Εμ. Ξάνθος ο Ν. Σκουφάς και ο Αθ. Τσακάλωφ. Χαιρετούν τον Π. Σέκερη και ταυτόχρονα αυτοσυστήνονται.

Δ.
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ:
Ε. ΞΑΝΘΟΣ:

Είμαι ο Δημήτριος Υψηλάντης.

Είμαι ο Εμμανουήλ Ξάνθος.

Ενώ ο Καραγκιόζης από την άλλη γωνία της σκηνής στραμμένος προς τους θεατές, με την ιδιότυπη αφέλεια που τον διακρίνει...

ΚΑΡ/ΖΗΣ:
Ν. ΣΚΟΥΦΑΣ:
ΚΑΡ/ΖΗΣ:
ΑΘ.
ΤΣΑΚΑΛΩΦ:
ΚΑΡ/ΖΗΣ:
Ε. ΞΑΝΘΟΣ:

Καραγκιόζης ο Μελαχρινός.

Είμαι ο Νικόλαος Σκουφάς.

Καραγκιόζης ο Ξυπόλυτος .

Είμαι ο Αθανάσιος Τσακάλωφ κύριε Σέκερη.

Π.ΣΕΚΕΡΗΣ:

Οχ! Πλακώσανε και τα άγρια ζώα.

Κύριε Σέκερη έχουμε μιλήσει πολλές φορές με γράμματα.
Με τη μυστική μας αλληλογραφία.

Δ.
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ:

Με το μυστικό κρυπτογραφικό μας αλφάβητο. Λοιπόν κύριοι το γένος ανυπομονεί. Τι αποφάσεις λάβατε; Ο πρίγκιπας μας ο Αλέξανδρος Υψηλάντης τι λέει;

Ο αδερφός μου δεν μπόρεσε να έρθει. Μα μας εξουσιοδότησε να αποφασίσουμε με τις κεφαλές της Ελλάδας την ημερομηνία της έναρξης της επανάστασης καθώς και τον τόπο!

ΑΘ.
ΤΣΑΚΑΛΩΦ:
ΚΑΡ/ΖΗΣ:

Έφτασε η ώρα αδέρφια. Τίποτα δεν είναι ικανό να αναβάλει τον αγώνα.

Αδέρφια, πριν τρέξουμε σ' αυτόν τον αγώνα, δεν τρώμε λιγάκι να πάρουμε δυνάμεις;

ΧΑΤΖ/ΤΗΣ:
Π.ΣΕΚΕΡΗΣ:

Αργότερα Καραγκιόζη μη βιάζεσαι.

Πρέπει να είμαστε προσεχτικοί όμως μην την πατήσουμε όπως ο Λάμπρος Κατσώνης.

Ν. ΣΚΟΥΦΑΣ:

“Κάλιο ’ναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή

Παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή”

Όπως είπε και ο αείμνηστος Ρήγας Φεραίος. Ας οριστεί ημερομηνία και τοποθεσία που θα αρχίσει η επανάσταση.

Π.ΣΕΚΕΡΗΣ:

Για τόπο ας επιλέξουμε τη Ρούμελη ή το Μοριά. Εκεί ο αρχιμαντρίτης Παπαφλέσσας έχει ρίξει το σπόρο της επανάστασης και όπως ο ίδιος λέγει “φύτρωσε, ωρίμασε και είναι έτοιμος για θερισμό”. Επίσης εκεί υπάρχουν και αρκετά όπλα και οι αρματολοί που θα πρωτοστατήσουν. Είναι και μακριά απ’ την έδρα του Σουλτάνου.

Δ.
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ:
ΚΑΡ/ΖΗΣ:

Και οι ξένες δυνάμεις θα συνεισφέρουν. Το είπαν και το εγγυήθηκαν.

Ναι, τώρα τα πιάσαμε τα λεφτά μας. Αυτοί όλο όλο βοηθάνε και δε θέλουν και τίποτα!

Ο Ξάνθος πλησιάζει τον Καραγκιόζη και χτυπώντας τον

- φιλικά στην πλάτη, λέει
Ε. ΞΑΝΘΟΣ: Πρέπει να στηριχτούμε στις δικές μας δυνάμεις. Ύστερα θα μπουνε κι αυτοί.
Ν. ΣΚΟΥΦΑΣ: Στο Μοριά λοιπόν;
Π.ΣΕΚΕΡΗΣ: Ναι στο Μοριά. Και προτείνω ένα μέρος που δεν πατά τούρκικο πόδι. Στη μονή της Αγίας Λαύρας στα Καλάβρυτα.
Ν. ΣΚΟΥΦΑΣ: Και για πότε λέτε αδέρφια;
ΑΘ. Λέω πως επειδή στέλνουμε το καλό μήνυμα , την καλή
ΤΣΑΚΑΛΩΦ: αγγελία να πούμε για τις 25 του Μάρτη. Όπως και η Παναγία δέχθηκε το Ευαγγέλιο για τη γέννηση του Χριστού από τον αρχάγγελο Γαβριήλ. Έτσι θα ξαναγεννηθεί το γένος. Και εγώ ο νονός παιδιά.
ΚΑΡ/ΖΗΣ: Μα ποιος θα μεταφέρει το μήνυμα στη Ρούμελη και στο
Δ. Μοριά;
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Να ετούτοι οι δυο φίλοι που είναι αγνοί έμπιστοι και καλοί
Π.ΣΕΚΕΡΗΣ: σαν τα μικρά παιδιά. (και δείχνει τον Καραγκιόζη και Χατζαηβάτη)
ΧΑΤΖ/ΤΗΣ: Καραγκιόζη, ετοίμασε τις βαλίτσες θα πάμε ταξίδι.
ΚΑΡ/ΖΗΣ: Μ' αεροπλάνο θα πάμε; (ρωτάει με διακριτική αφέλεια)
 Γιατί τα τρένα δεν τα μπορώ, δεν έχουν καλό σέρβις
Ε. ΞΑΝΘΟΣ: Εκεί θα βρείτε τον αρχιμανδρίτη Παπαφλέσσα που θα σας καθοδηγήσει.
Ν. ΣΚΟΥΦΑΣ: Μ' αυτή τη σημαία θα κηρύξετε την επανάσταση(τους παραδίδει την ελληνική σημαία).Καλή τύχη.

Έτσι κλείνει η δεύτερη σκηνή. Πέφτει η αυλαία και προετοιμάζεται το σκηνικό για την τρίτη Σκηνή όπου κορυφώνεται το έργο με την κήρυξη της επανάστασης.

ΣΚΗΝΗ Γ΄

Στη σκηνή αυτή, σε ένα ουδέτερο χώρο (σκηνογραφικά), στη μονή της Αγίας Λάυρας βρίσκονται και συζητούν ο Επίσκοπος Γερμανός , ο Κολοκοτρώνης, η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, η Μαντώ Μαυρογένους και κάποιοι οπλαρχηγοί (ο αριθμός είναι προαιρετικός). Στη συνέχεια θα έρθουν στη σκηνή ο Παπαφλέσσας ο Καραγκιόζης και ο Χατζαηβάτης.

ΕΠ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ: *Αδέρφια σε λίγο θα έρθουν από την Κων/πολη τρία εκλεκτά τέκνα της πατρίδας για να φέρουν το χαρμόσυνο μήνυμα για την έναρξη της επανάστασης.*
ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ: *Μα να 'τοι θαρρώ τους βλέπω. Αυτοί πρέπει να είναι.*

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ: *Εισέρχονται στο χώρο της σκηνής ο Παπαφλέσσας ο Καραγκιόζης και Χατζαηβάτης.*
Γεια και χαρά ωρέ αδέρφια, ο θεός να είναι μαζί μας και να μας ευλογεί.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ: *Γεια σας γεια σας, καλώς ορίσατε!*

ΕΠ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ: *Ο Καραγκιόζης κρατά στα χέρια του τη σημαία.*
Αρχιμανδρίτη Παπαφλέσσα φέρνεις το νέο που όλοι

ΚΑΡ/ΖΗΣ: περιμένουμε;
ΕΠ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ: Όχι μόνο εμείς οι τρεις είμαστε, δεν υπάρχει άλλος νέος.
Εννοώ παιδί μου, τι αποφάσισαν οι άρχοντες του γένους;
Τι λέει ο πρίγκιπας Υψηλάντης;
ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ: Επίσκοπε Γερμανέ...
ΚΑΡ/ΖΗΣ: Καλά ξένος είναι δεν είναι Έλληνας;
ΧΑΤΖ/ΤΗΣ: Το επίθετό του είναι βρε αγράμματε
ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ: Επίσκοπε Γερμανέ κι εσείς οι άλλοι άρχοντες του νότου,
που ορίζεται όλους τους Έλληνες της Ρούμελης και του
Μοριά εσείς θα δώσετε το σύνθημα ή όχι για τη
επανάσταση! Αν εσείς πείτε το ναι όλοι οι Έλληνες θα
ξεσηκωθούν.
ΕΠ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ: Τι λες εσύ Θεοδωράκη Κολοκοτρώνη θα τα
καταφέρουμε;
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ο αγώνας θα είναι δύσκολος. Μπορεί τα καριοφίλια μας
να είναι λίγα μα κάθε βόλι θα σημαίνει και την
απελευθέρωση μιας πόλης. Τα γιαταγάνια μας με μια
κουπιά θα κόβουν εκατό Τούρκους, γιατί διψάνε κι αυτά
για λευτεριά.
ΚΑΡ/ΖΗΣ: Καπετάνιε πιο 'κει το ξίφος, γιατί καθώς είναι τόσο
μακρύ μη με πάρει το δόλιο και γεμίσω αίματα και
λερωθώ και δεν έχω άλλα ρούχα.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Μη σκιάζεσαι ωρέ, οι Έλληνες δε φοβούνται!
ΕΠ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ: Τόσο σίγουρος είσαι Θεοδωράκη Κολοκοτρώνη;
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Επίσκοπε Γερμανέ κι εσείς οι άλλοι, ο Θεός υπόγραψε με
τους Έλληνες συμβόλαιο για τη λευτεριά τους. Και ο
Θεός δεν είναι μπαμπέσης. Δε θα πάρει το λόγο του πίσω.
ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ: Κι εγώ η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, η αρχόντισσα των
Σπετσών, σας λέγω ότι θα δώσω στον αγώνα όλα μου τα
καράβια, όλα μου τα υπάρχοντα και όλη μου την
περιουσία για τον ιερό μας αγώνα. Για τη νίκη του
γένους για να αναπνεύσουμε ελεύθερα.
ΚΑΡ/ΖΗΣ: Ο Καραγκιόζης παίρνει δυο, τρεις βαθιές εισπνοές
Εγώ αρχίζω τις εισπνοές από τώρα για να είμαι έτοιμος
όταν ελευθερωθούμε
Μ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ: Κι εγώ η Μαντώ Μαυρογένους η αρχόντισσα της
Μυκόνου, σας λέω ότι έχω μετατρέψει τα εμπορικά του
πλοία σε πολεμικά και μαζί με τη ζωή μου την ίδια
είμαστε έτοιμοι να μπούμε στη φωτιά του αγώνα.
ΚΑΡ/ΖΗΣ: Κι εγώ ο Καραγκιόζης ο άρχοντας της φτώχειας και
επίτιμος βασιλιάς της πείνας λέω να δώσω κανένα χέρι,
λίγο αυτί, κανένα δάχτυλο του ποδιού μου του γυμνού, τα
μόνα υπάρχοντά μου.
ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ: Μπράβο Καραγκιόζη!
ΧΑΤΖ/ΤΗΣ: Μωρέ μάτια μου είσαι κι εσύ ένας ήρωας.
ΕΠ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ: Παπαφλέσσα ξεδίπλωσε τη σημαία για να ορκιστούμε σε
αυτήν για τον αγώνα.

Ο Παπαφλέσσας παίρνει τη σημαία από τον Καραγκιόζη και με τη βοήθεια δύο οπλαρχηγών την ανοίγουν και την κρατούν από τα άκρα της. Ο Επίσκοπος Γερμανός αναφωνεί τον όρκο και όλοι πλησιάζουν προς τη σημαία.

ΕΠ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ:

Ορκιζόμαστε όλοι σε τούτη τη σημαία για την απελευθέρωση όλου του γένους. Πως δε φοβηθούμε τους Τούρκους, δε θα κιοτέψουμε. Θα δώσουμε την περιουσία μας αλλά και τη ζωή μας αν χρειασθεί για την ελευθερία της πατρίδας. Με ομόνοια και αγάπη αναμεταξύ μας και με τη βοήθεια του Θεού να υψώσουμε τούτη τη σημαία σε εδάφη ελεύθερα, ελληνικά!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ

ΟΛΟΙ:

Ελευθερία ή θάνατος, ελευθερία ή θάνατος!!!

ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΣ:

Το δέντρο της λευτεριάς πριν το ποτίσουμε με το δικό μας αίμα ,τα χέρια ας ενώσουμε , χορό ας αρχίσουμε, λεβέντικο, ελληνικό, όπως το έθιμό μας το καλεί πριν από κάθε μάχη.

Όλοι μαζί συμμορφώνονται στην προτροπή, πιάνονται χέρι χέρι και χορεύουν σε ρυθμό καλαματιανό ή συρτό τραγουδώντας σε ανάλογο ρυθμό το παρακάτω ποίημα (τραγούδι)

Τουρκιά δε σε φοβόμαστε
άλλο δε σε μπορούμε
ήρθε η ώρα μας κι εμάς
να ελευθερωθούμε, να ελευθερωθούμε.

Και απ' της Αγίας Λαύρας τη μονή
Φωνάζουμε όλοι μαζί
Ελευθερία ή θάνατος παιδιά
Ζήτω η ελληνική η λεβεντιά

ΤΕΛΟΣ

